

ת"פ 2007 - מדינת ישראל, פמ"ד נגד ס.א.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 2007-14

בפני כב' השופט דניאל בן טולילה

מדינת ישראל, פמ"ד

ע"י ב"כ עוזר חREL"פ

נגד

ס.א. (עציר)

ע"י ב"כ עוזר יפתח רפאל

ஜור-דין

הנאשם הורשע עפ"י הודהתו בכתב אישום מתוקן האוחז ארבעה אישומים שונים. עפ"י המתואר בחלק הכללי בכתב האישום המתוקן הנואשם נשוי לה.א. (להלן: "מתלוננת 1") כ-13 שנים ולחם 4 ילדים: י. ס. ליד 2002 (להלן: "מתלונן 2"), י.ס. ילידת 2004 (להלן: "מתלוננת 3"), ק. ס. יליד 2006 (להלן: "מתלונן 4"), ס.ס. יליד 2010 (להלן: "מתלונן 5"). הנואשם אשםו וילדיו מתגוררים בשבט ליד כביש (להלן: "הבית").

באישום הראשון מייחס לנואשם כי במועדים רבים במהלך כל שנות הנישואין תקף הנואשם את המתלוננת 1 והכה אותה. עוד מייחס לנואשם כי ביום 14.06.2014 תקף את המתלוננת 1 בכך שהכה אותה באמצעות ידיו באחור עיניה השמאלית, הכנס את אצבעו לעיניה השמאלית וגרם לה לנפיחות בעורבות העין, דלקת, וצלקת שהצריכו טיפול רפואי במרפאת עיניים בבית החולים סורוקה. עוד מייחס לנואשם כי בתאריך 14.07.2010 בעת שהמתלוננת 1 הייתה בחודש השבעי להריון התווכח עמה הנואשם כאשר במהלך הויכוח נטל מקל והכה את המתלוננת באמצעות ידה וגרם לה חבלות של ממש בהוtierו סימנים על הזווע ועל האמה השמאלית.

עפ"י האמור בסעיף 5 לאישום הראשון, במהלך השניים ובאופן קבוע איים הנואשם על המתלוננת 1 כי במידה ותתלוון

עמוד 1

עליו יחרוג אותה אחורי שיצא מהכלא ואף אמר לה ש"ישב" שנה שנתיים אז ישחרר ויחזר לה מה שmag'ע לה וזאת כדי להפחיד אותה ולהניע אותה מלהתלוון נגדו במשטרה. בגין אישום זה מיוחסות לנאשם עבירות של תקיפת בת זוג, הדחה בחקיריה, ותקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש.

באישום השני מיוחס לנאשם כי בחודשים יוני, يول 2014 בהזדמנויות רבות ושובות תקף את ילדיו הקטינימ, המתлонנים 2, 3 ו-5 בכך שנשך אותם בחזקה בחלקי גופם ובפנים וגרם להם כאבים. בגין כך מיוחסות לנאשם עבירות של תקיפת קטין בידי אחראי.

באישום השלישי מיוחס לנאשם כי ביום 24.07.14 דרש הנאשם מהמתлонנת 1 להגיד לה שאביה אינו אדם טוב ולאחר מכן סירבה לומר את הדברים הללו תקף אותה. עוד מיוחס לנאשם כי בהמשךו של היום רצה לעזור למאתלוננת 1 לחותן בשער ולצורך כך החזיק סכין בידו. המתلونנת 1 סירבה והנאשם קרא למאתלוננת 3 וביקש ממנו להביא קרש חיתוך המתلونנת 3 לא שמעה קרייאתו, הנאשם התעכבר ובטגובה היכה את המתلونנת 3 בצד הבطن ובמוחו, באמצעות ידו בעודו מחזיך סכין מבלי שעשה בה שימוש. המתلونנת 1 ניסתה להרגיע את הנאשם והנאשם התנצל בפני הילדים. בגין כך מיוחסות לנאשם עבירה של תקיפת בת זוג ותקיפת קטין ע"י אחראי.

באישום הרביעי מיוחס לנאשם כי בעקבות האירועים נשוא האישום השלישי התווכח הנאשם עם המתلونנת 1 ואמר לה שהכל בגול המתلونנת 3. הנאשם החל להכות את המתلونנת 1 ואת המתلونנת 3 באמצעות חפצים שמצא במקום.

הנאשם היכה את המתلونנת 1 באמצעות עגלת ילדים שהיתה במקומם, הלך למטבח והביא מחתב וככה באמצעותה את המתلونנת 1 ואת המתلونנת 3 בחלקי גוף השונים. לאחר מכן, לקח הנאשם מקל מטבח ומישר להכות באמצעותה את המתلونנת 1 ואת המתلونנת 3 בחלקי גוף עד שהמקל נשבך. עוד מצוין כי הנאשם הכה את המתلونנת 3 באמצעות המקל בחלקי גופה ובעיקר בגב.

הנאשם חזר למטבח וחיפש סכין במגירות ובארונות. בנוסף, איים שביא סכין ויחרוג מישראל כדי להפחיד את המתлонנות. במהלך האירוע הנאשם זרק על המתلونנת 1 כסא מפלסטיק אותו הצליפה לתפוס וכן הטיח על הרצפה קומקום זכוכית שהתנפץ לריסיטם.

עוד מתואר כי לאחר מכן, דרש הסיע הנאשם את המתلونנת 1 ואת המתلونנת 3 לבאר שבע לעורו' קניות לחג כפי שתכננו לעשות עוד קודם לכן. במהלך הנסיעה הנאשם קילל את המתلونנת 1 ואמר לה שהוא צריך לקנות לעצמו סכין. המתلونנת 1 נסעה עם הנאשם שכן פחדה שכיה איתה. הנאשם הוריד את המתلونנת 1, והמתلونנת 3 מרכיב ליד קניון הנגב עד אשר המתلونנת 3 התלוונה על צabi' ראש, נלקחה למרפאה ושם הופנתה לבית החולים סורוקה. המתلونנת 3 שוחררה מבית החולים באותו היום.

כתוצאה מעשיו של הנאשם נגרמו למאתלוננת 1 החבלות הבאות: "נפיחות בשורש כף היד, המטומה ושריטה ביד שמאל, המטומה בפרק שמאל, שפחו' ושריטה על כף רגל שמאל, שטף דם עם סימן אדום על שוק ימין".

כתוצאה מעשיו של הנאשם, נגרמו למאתלוננת 3 החבלות הבאות: שטפי דם, שטף דם מתחת לעין ימין ושריטה, חבלות של מש בעורבת העין הימנית, שטפי דם וסימני דימום תת עורי בצורת פסים באזוריים שונים של הגב, בזרוע, בברך ובירך. דימום תת עורי ופצע שפחו' בחזה הקדמי.

ב בגין אישום זה מיוחסות לנאשם עבירות של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, תקיפת קטין ע"י אחראי ואיומים.

לא הייתה בין הצדדים ואלו טענו באופן חופשי ביחס לכך. כמו כן, הוסכם כי לפני ישמעו הטעונים לעונש הנאשם
ישלח לוועדת אבחון לפי חוק הסעד (טיפול במפגרים) של משרד הרווחה.

סיכום וועדת האבחון:

פרק הדיון בחוחות הדעת מצין כי סالم לא שיתף פעולה באבחן שקדם לוועדה והפרטים אודוט תפוקדו ויכולו תיו
חלוקתם. סالم מוכר למרכז הפסיכיאטרי בשל הפרעות נפשיות והתנהגותיות על רקע הפרעת אישיות אנטיסוציאלית
ושימוש באלכוהול וסמים. בזמן הוועדה הוא שיתף פעולה באופן חלק. צר קשר עין, בתחילת השיב לשאלות, לא זכר
ולא ידע. לאחר מכן נאות להשיב על שאלות. ידע לומר את שמו ואת שם אשתו. לטענותו שכח את שמות ילדיו. סالم
ידע לומר מה תפקידו של עורך דין ושופט ולדבריו השתמש באלים כי לא לוקח תרופות. באבחן המקרים שנערק ביום
15.06.15 לא ניתן היה להעריך רמת תפוקוד בשל חוסר שיתוף פעולה. נראה לעתים מגמתי וקשה לקבוע אם
תשובותיו מניפולטיביות. ניתן להתרשם מיכולות נמוכות אך לא ניתן לקבוע האם מדובר ברמת מוגבלות שכלית
התפתחותית. קביעת חברי הוועדה הינה כי הוא מתקף בrama שאינה מוגבלות שכלית, התפתחותית. הנאשם מתקף
ברמה שאינה פיגור שכל. לא נצפתה ליקות בכושרו השכלי הוא מבחין בין טוב לרע, מותר לאסור, מבין את הלכי
המשפט, לפיקר, כשיר לעמוד לדין ואחראי למשאי.

טייעוני הצדדים:

ב"כ המאשימה בטיעוניה הכתובים לעונש הפנטה לחומרת מעשיו אשר מגלים פגעה קשה ומתחשבת בערכיהם של
שלמות גוף, נפשם של אשתו וילדים. זו בקשה בגין העונש ליתן ביטוי לאכזריות הגלומה במשויו (בדגש על אישום
הרביעי), במספר הקורבנות, לניצול לרעה של חולשתם ותളותם של המתלוונת בנאשם. המדובר בריבוי מקרים אלימים,
בפרט ככל שהדבר נוגע לאלימות שהופנטה כלפי המתלוונת 1 במשך כל שנות נישואיהם. מעשים אלו גרמו לחבלות
פיזיות ונפשיות.

אליבא המאשימה, הנאשם לא יכול להסתתר מאחריו צricht האלכוהול וגם אם אינם מתקף בטוויח הנורמה וועדת
האבחן מצאה אותו כשיר ואחראי למשאי, כפי שמצו לנקון לקבוע גם הפסיכיאטר המדווח. עוד לדבריה, יש לתת
משקל להרעתה היחיד, וכך גם להרעתה הרבימ.

בגין כל אלה, עותרת המאשימה באישום הראשון, למתחם עונש הולם שהינו בין שנה ל - 3 שנים. כך גם ביחס לאיושם
השני, כאשר לדבריה, גם אם מדובר בתקופה קצרה יחסית, עדין יש לראות בכל תקיפהILD כדי כאירוע נפרד. ביחס
לאישום השלישי, עתירה למתחם עונש, הנע בין 8 ל - 16 חודשים מסר בפועל. אילו ביחס לאישום הרביעי עתירה
לმתחם הנע בין 3 ל - 5 שנות מסר בפועל.

בଘירתו עונשו של הנאשם בגין המתחם, הפנטה לכך של הנאשם הרשות קודמות זהה ריצה מספר מסרים בפועל, כך
גם הפנטה למסר מותנה שתלו ועומד כנגדו שלא היה בו כדי להרתו. לדבריה, הנΚודה היחידה אשר יש לזקוף של
ה הנאשם הינה הודהתו, אשר גם אם יש בה כדי להביא להקללה בעונשו, מן הראי שזו תהא במשורה. בגין כל אלה, עתירה
מבית המשפט לגזר על הנאשם עונש של 6 שנות מסר בפועל לצד עונשה נלוות.

בא-כוח הנאשם במסגרת הראיות לעונש, העיד את המתלוונת 1. זו ציינה כי היא והintendent עשו סולחה בטלפון ומדוברים
מידי יום, כך גם הילכה לבקר אותו עם הילדים. לדבריה, את המעשים בהם הורשע הנאשם, זה ביצע שעיה שלא נטל את

עמוד 3

התרופות להן הוא נזקק, ובשעה שעושה כן, מדובר באדם טוב אשר מתייחס אליה ואל ילדיו באופן נאות. זו הוסיפה כי במגרר קשה לחיות בלבד עם ילדים. היא אינה עובדת ומתקיימת מkeitוב לאומי. בא כוח הנאשם הגיש בנוספּר קריאות לעונש את אסופה מסמכים הרפואיים בכללם אלו הנוגעים לאשפוזו של הנאשם בבית החולים הפסיכיאטרי בחודש יוני 2010.

לגוף של דברים, בא-כוח הנאשם סבור כי מוביל להקל ראש בחומרת מעשו של הנאשם, אין לראותם באותה חומרה כפי שהיא ממשימה רואה לנכון כן ואלו אינם נמצאים במדרג החמור של עבירות בכגן- דא. טענתו זו מתחזקת גם מטעוד החבלות שהוגש על ידי המאשימה, וכך גם מהעובדת שהמתלוננת 3 נבדקה ושוחררה עוד באותו יום מבית החולים. עוד הוסיף כי לא ניתן להתעלם מהיותו של הנאשם חולה מבחינה نفسית, תופעה שהחמירה בשל כך שלא נטל את התרופות להן הוא נזקק. מדובר למי שחווה התקפים פסיכוטיים בכללם שמייעת קולות, מחשבות שווא בייזיות, פרנוויות, וכיוצא-ב-, באופן שגם אם נמצא כשיר לעמוד לדין, יש לראותו כמו שנמצא על גבול האחריות הפלילית. בכך יש לאבחן את הנאשם ממי שבリア בנפשו ובסל השקפת עולם או כעס מריר יד על אשתו ולידי. בדומה, גם אם הנאשם לא נמצא כסובל מפיגור שכלי עדין ישן אינדיקטות לרפויו שכלי באשר מדובר בבעל יכולות נמוכות אשר אינו יודע לקרוא וכותב ואני מסוגל לבצע פעולות חשובן בסיסיות. מאפיינים אלו יש בהם גם לפגוע במנגנון הריסון והבקשה שלו והשפעה על מכלול התנהלותו.

בא-כוח הנאשם סבור כי עתרת המאשימה לעונש של 6 שנים הינה בלתי מידית ואינה הולמת את נסיבות העולה והמעשה. לחיזוק טענתו הפנה לאסופה פסיקה ממנה ביקש ללמידה כי בגין מעשיים חמורים יותר מלאה שייחסו לנאשם, נגזרים עונשים קלים משמעותית מלאה שעוטרת להם המאשימה. הנאשם מצוי במעטץ מזה כונה כאשר מרבית תקופת מוחזק בambil". גם בכך יש ללמד על מצבו הנפשי שאם לא כן שב"ס לא היה מחזיקו במתן שמייעד למין שחולים בנפשם. במהלך מעצרו הנאשם קיבל תרופות ומצבו התיעצב. הנאשם הבין את הפסול במשעו ויש במעטץ ממושך זה, כדי לשמש גם גורם מרתק ומציב גבולות. ביחס למסר המותנה - הרי שזה הוטל בגין עבירות שונות מלאה שמייחסות לנאשם בתיק דין דבר המכדי חיפויו. עוד ביקש ליתן משקל לעמדתה של המתלוננת ועל כך שאינה חששת מהנאשם. בשל כל אלה, סבור בא כוח הנאשם שיש לו מקום להסתפק בימי מעצרו, ולהלופין מטעמי זהירות להshit עליון תקופה מסר נספח קצרה באורךה.

הנאשם הוסיף לדברי בא כוחו, ציין שבתקופה הרלוונטית לא קיבל תרופות ולא עבד, וxebקע סליה מהמשפחה. לדבריו, לא ירבץ פעם נוספת לילדים וברצונו לחזור ולהיות עם המתלוננת 1.

דין והכרעה:

כאשר אין מדובר בעבירה יחידה, בשלב הראשוני, על בית המשפט לקבוע האם מדובר באירוע אחד או בכמה אירועים נפרדים. ענייננו, הצדדים לא ייחדו חלק מטעוניהם לעניין זה, וההתיחסות הייתה, לכל אישום כאירוע בפני עצמו. גם במקרה, מוחבותו של בית משפט לעשות כן, וזאת בשים לב לנגורות העונשיות שיש לאבחנה זו בפרט, נוכח ניסוחו של כתוב האישום אשר לצד סעיפים כלליים המתארים אלימות נמכת, ישנה התיחסות לאירועים קונקרטיים בدرجות חומרה שונות כלפי מתלוננים שונים.

ביתר פירוט, סעיפים 1 – 5 לאיום הרាជון מהתארים שורה ארוכה של עבירות הנפרשות על פני כל שנות נשואיהם של המתלוננת 1 והנאשם, בעוד סעיפים 3 – 4 לכתב האישום, מצינים שני אירועים קונקרטיים של אלימות. בדומה, סעיף עובדות 1 לאיום השלישי, מצין אירוע אלימות קונקרטי שיכל להימנות כאחד מאותם אירועי אלימות המפורטים

בסעיף עובדות 1 לאיישום הראשון. כך הם פנוי הדברים ביחס לאיישום הרביעי. עוד כדוגמה, אישום שני מיחס תקיפתם של המטלונים 2,3,4 ו- 5 בחודשים יוני וויל 2014, כאשר את המטלוננת 3 תוקף הנאשם גם על פי המתואר באישום 3 ואישום 4 בחודש يول.

תקצר היריעה מלפרט את המבחנים השונים שנקבעו בפסקה ביחס לשאלת מה "חשב כמעשה אחד, ומה "חשב כאירוע אחד וזאת לצורך קביעת מתחם עונש הולם על פי תיקון 113. בית המשפט העליון נדרש לאחרונה באריכות לסוגיה זו במסגרת ע"פ 4910/13 אחמד ג'אבר נ' מדינת ישראל. בסופו של פסק דין זה, מתקבעת בדעת רוב עמדת כב' השופטת ברק ארז יחד עם דעתו של כב' השופט פוגמן לפיה, בבואו של בית משפט לקבוע אם מדובר באירוע אחד בגין יש לקבוע מתחם אחד, אם לאו, יש להחיל את מבחן "ניסיון החיים" ומבחן "קשר הדוק":

"ביסוד הדברים עומדת ההכרה בערך הנודע לכך שבית המשפט יקבע מתחם ענישה אחד לפעולות שיש ביןיהם קשר ענייני הדוק, תוך התיחסות לכך שהתבצעו בדרך זו. בעיקרו של דבר, התשובה לשאלת מהם גדרי ה"אירוע" תיגזר מניסיין החיים, אך שערירות שיש ביןיהם קשר הדוק יחשבו לאירוע אחד. המובן שיינתן למונח "קשר הדוק" יתפתח מוקהה למקורה ואין צורך לקבוע אותו באופן קשייה כבר בעת. עם זאת, ניתן לומר כי בריגיל קשר צזה בין עבירות ימצא כאשר תהיה ביןיהם סמכות זמניות או כאשר הן תהיינה חלק מאותה תוכנית עבוריינית אף כאשר הן בוצעו לאורך תקופת זמן שאינה קצרה (אך מבלתי שפרמטרים אלה ימצאו את מבחני העזר האפשריים לבחינת עצמתו של הקשר בין העבירות).

ישום מבחן זה לתיק שבפני, מביא את בית המשפט לקבוע מתחם עונש נפרד בגין המפורט באישום הראשון, מתחם נפרד בגין השני ומתחם נפרד לאישום השלישי והרביעי במאהוד. חלוקה זו מבוססת בעיקרה על היות המעשים מופנים כלפי קורבנות שונים, הינו, כלפי המטלוננת 1 כאמור באישום ראשון, כלפי המטלונים 2,3,4 ו- 5 באישום השני. וכך בטלוננות 1 ו- 3 באישומים 3 ו- 4. חיבורים של אישומים 3 ו- 4 נעשה לא רק מთוך זהות המטלוננות, אלא גם מותוך כך שאף לשיטת המאשימה, האישום הרביעי הנה תוצר של האישום השלישי והמשכו. יתרה מכך, חומרת המעשים המתוארים באישומים אלו, בדגש על האישום הרביעי, מצדיקה ייחודה של מתחם נפרד למעשים אלו. לשון אחר, גם על רקע אותה מערכת יחסים אלימה בין הנאשם לקורבנותיו, חומרת מעשיו, כאמור באישום הרביעי בולטה על פני הדברים, מחיבת קביעתו של מתחם נפרד. בכך יש להוסיף את ביצוע המעשים המתוארים באישומים אלו, במועדים נפרדים ובנסיבות קונקרטיות המאבחןות אותם מיתרת המעשים.

בمعنى האמורים לעיל, פגע הנאשם בערכיהם המוגנים שעוניים שמיירה על שלוחות נפשם, כבודם ושלמות גופם של המטלוננים. כך גם יש בمعنىו לפגוע בערך של שלמות התא המשפטי ובכלל זאת, הפגיעה אותם רוחשים הקטינים להוריהם אשר אמרו לסייע להם ולהגן עליהם מפני כל משמר. אלימות המשפחה בכלל, וכך במתוך הזוג וילדיהם קטינים בפרט, היא תופעה מכוערת וחמורה. יש בה משום פגעה באושיות התא המשפטי, שהוא המקום בו אמרו אדם להרגיש הבטוח ביותר. יש בה ניצול של פער כי מובנים בין הצדדים.

ר' לעניין זה בפסקת בית המשפט העליון: ע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל:

"מעשי אלימות בתחום המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכות האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתחום משפחה ישרו יחסיה אהבה, הרמונייה וכבוד הדדי. הפרטה של ציפייה זו הופכת

את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בנגד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מפעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערו הכוחות הם גדולים כshedover באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג. באלימות במשפחה, נגשנותם של קורבנות הUberה ל מערכת המשפטית או למערכות הסיעור האחרות היא עניין מורכב וקשה, הטען רגשות חזקים, חדים ואימה. הבושא, והרצון לשמר על שלמות המשפחה הופך לא אחת את התלונה על אלימות במשפחה במהלך קשה וטעון. לא אחת קיימת תלות כלכלית ורגשית של בן הזוג המוכה ובן הזוג המכה ותלות זו גם היא מקשה על חשיפת הפגיעה. גורמים אלה ואחרים בשילובם משווים מימד חמירם לעבירות אליימות במשפחה. נפיצותן של עבירות אלה והצורך להגן על קורבנות האלימות שהם על פי רוב חרשי ישע, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה".

ר' גם : כב' השופט עמית בע"פ 12/669, עמיאל נ' מדינת ישראל;

"קשה להلوم כי בישראל של המאה העשרים ואחת, עדין רווחת התופעה של אלימות במשפחה, ובמיוחד אלימות נגד בת זוג, مثل הייתה רכשו וקניינו של הבעל. כל זאת, תוך ניצול פערו כוחות פיזיים, לעיתים תוך ניצול תלות כלכלית ורגשית של בת הזוג, ותוך ניצול העובדה שהדברים מתרחשים בין כתלי הבית כשהם סמויים מן העין. התופעה מעוררת שאט נפש וסלאה, והענישה בעבירות אלה צריכה לשחק את המימד חמירם של עבירות אלימות במשפחה, תוך הכרה בעויל ובנזק הנפשי או הפיזי שנגרם לבת הזוג ובפגיעה בכבודה (ע"פ 11/4875 מדינת ישראל נ' פלוני בפסקה 12 (לא פורסם, 26.1.2012); ע"פ 322 מדינת ישראל נ' פלוני (לא פורסם, 18.4.2012))."

ולענין פגעה בילדים קטינים ר' ע"פ 98/4596 פלונית נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(1) 145 (2000):

"ענישה גופנית כלפי ילדים, או השפלהם וביזוי כבודם כshitah חינוך מצד הוריהם, פסולה היא מכל וכל, והוא שריד לתפיסה חברתית-חינוכית שאבד אליה כליה. הילד אינו רכוש הורה; אסור כי ישמש שק אגרוף, שבו יכול ההורה לחבות קרצונו, אך גם כאשר ההורה מאמין בתום-לב שמאפייל הוא את חובתו וחוכתו לחינוך ילדו. הילד תלוי בהורה, זיקוק לאהבתו, להגנתו ול מגנו הרך. הפעלת ענישה הגורמת לכאב ולהשלפה אינה תורמת לアイשיותו של הילד ולהינוכו, אלא פוגעת היא בזכויותו כאדם. היא פוגעת בגופו, ברגשותיו, בכבדו, ברגשתיו, בכבודו ובהתפתחותו התקינה. היא מרחיקה אותנו משאייפתנו לחברה נקייה מלאימות. אשר-על-כן, נדע כי שימוש מצד הורים בעונשים גופניים או באמצעות המבזים ומשפלים את הילד כשיטת חינוך, הינו אסור בחברתנו כיום".

מדיניות הענישה בעבירות בהן הורשע הנאשם, רבה ומגוונת ומטבעם של דברים, ישנו קושי למצוא פסק דין שנסיבותיו זהות למקורה שבפני. יש ולעתים עסוקין באירוע אחד חמור בಗינו, בית המשפט גוזר עונש של בין שנה לשנתיים לצד מקרים בהם בית המשפט גוזר עונשים דומים בגין ריבוי מעשים אשר כל אחד בפני עצמו אינו מגלם חומרה יתרה. לצד אלה, כפי המקירה שבפני, יש וכותב האישום מתאר מסכת נמסכת של אלימות לצד אירועים קונקרטיים.

על דרך הכלל, בית המשפט שת ליבו בעבירות ברגע דא לטיב האלימות ועוצמתה, האם זו בוצעה תוך שימוש בחפצים, לרבות נשק קר או חם. בנוסף, בית משפט שת ליבו לتدירות מעשי האלימות, הימשכותם, פער הכוחות בין הנאשם לבין קרבן, הרקע לביצוע המעשים ותוצאות התקיפה.

ברע"פ 3152-08, כמו נ' מדינת ישראל, דחה בית המשפט בבקשת רשות ערעור, על עונש של 14 חודשים מאסר בפועל, שכן גם הפעלת מאסר על תנאי של שנה בחיפוי חלקית. לחובתו של הנאשם הייתה הרשעה קודמת בעבירה של

תקיפה בת זוג.

ברע"פ 12-7527, פלוני נ' מדינת ישראל, הפקית בית המשפט העליון עונש מאסר בפועל בן 24 חודשים ל 20 חודשים, בשל הרשות המערער במסגרת הסדר טיעון, בתקיפה בת זוג, ובתקיפה קטין חסר ישע.

ברע"פ 15-1017, דחה בית המשפט בבקשת רשות ערעור על עונש של 60 חודשים מאסר בפועל, שנגזרו על הנאשם בגין שורת עבירות אלימות כלפי בת זוגו וככלפי בתו, תוך שימוש בסיכון. בתיק זה הנאשם ניהל הוכחות. הנאשם נעדך עבר פלילי.

ברע"פ 11-3629, פלוני נ' מדינת ישראל, דחה בית המשפט בבקשת רשות ערעור בעניינו של הנאשם שנגזרו עליו 9 חודשים מאסר בפועל בגין עבירות של תקיפה בנסיבות מחמיות של בת זוג, לצד שתי עבירות אiomים.

בתפ"ח 12-06-802, נגזרו על הנאשם 54 חודשים מאסר בפועל בגין שורה ארוכה של מעשי אלימות כלפי בת זוגו של הנאשם, וככלפי ילדיו. בתיק זה, מדובר בנאשם ללא הרשות קודמות שהודה בכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון.

בת"פ 14-02-8995, עיד דרגה נ' מדינת ישראל, של מותב זה, נגזרו על הנאשם 7 חודשים מאסר בפועל בגין שתי עבירות של תקיפה בת זוג ואiomים. המצוים במדד הבינוני, שלא גרמו לחבלות.

בעפ"ג 15-01-57820, מוציה נ' מדינת ישראל, דחה בית המשפט המוחזqi באර שבע, ערעור על חומרת עונש של 13 חודשים שנגזרו על הנאשם בגין איורע אלימות אחד כלפי בת זוגו, ללא שימוש בחפצim כלשהם, וזאת בעניינו של הנאשם ללא הרשות קודמות, שהודה בעובדות כתוב האישום המתוקן.

בת"פ 14-02-16328, מדינת ישראל נ' באסל אלקרינאוי גזר מותב זה 13 חודשים על נאשם בגין איורע אלימות אחד כלפי בת זוגו, בתיק זה דובר על נאשם צעיר בן 20, שלחובתו הרשעה אחת קודמת.

בת"פ 12-06-39696, גזר כב' השופט סולקין 52 חודשים מאסר בפועל, בגין שלושה איורעים אלימות קונקרטיים, כלפי בת זוגו של הנאשם וככלפי ילדיו הקטינאים. בתיק זה, הנאשם ניהל הוכחות, ולחובתו עבר פלילי לבנתי.

מידת הפגיעה של הנאשם בערכים המוגנים הינה משמעותית בכל פרמטר שבו בית המשפט בוחן את מעשיו של הנאשם.

כפתח דבר, ATIICHES לסעיף 1, אשר מבחן גרפיט כולל 16 מיליון בלבד: "ה הנאשם במוועדים רבים שאינו ידועים ממשמה, במהלך כל שנות הנישואין תקף את המתלוונת 1 והכה אותה. סעיף זה, חרף ה"מינוריות" בניסוחו, מגלה בתוכו התנהלות אלימה רבת שנים כלפי המתלוונת אשר למשך כל שנות נישואיה (13 במספר) סובלת מנחת זרועו של הנאשם. סעיף זה מגלה בתוכו פגעה נמשכת בכבודה, בUCHONGNA ושלוות נפשה של המתלוונת. שגרת חייה של המתלוונת כללו את אותן תקיפות חוזרות ונשנות בביתה, על ידי מי אשר אמר להגן עליה, ולסייע לה. סעיף זה מגלה בתוכו תפיסת עולם מעוותת של הנאשם, לפיה זה רשאי לתקוף את בת זוגו כל אימת שחפץ בכך, مثل היהתה רכשו. סעיף זה, יש בו מגלים את האומללות של המתלוונת, אשר חרף שגרת חייה זו המשיכה לחיות עם הנאשם ולגדל את ילדיהם עד אשר הנאשם גדים את הסאה, כאמור באישום הרביעי. אין להקל ראש בחרמת המתואר בסעיף עובדות זה, הגם שלא נגרמו למATALONNT חבלות בשל אותן תקיפות והגמ שכי הנראה, אלו לא היו במדרג הגבוה של עבירות בגין דא, בשים לב, לסעיפי החיקוק שיוחסו לנאשם.

את סעיף 1 לאישום הראשון יש לקרוא יחד עם סעיף 4 לכתב האישום. מעבר לחוסר השווון המובנה במערכת היחסים בין הנאשם למתלוונת 1, זה הגדי לעשות והילך עליה אימים כאשר פעם אחר פעם אים עליה, כי במידה ותתלוון עליו הורג אותה לאחר שיצא מהכלא, וגם אם ישב שנה או שנתיים בסופם של דברים ישחרר וחזר לה כגמולה. דה פאקטו, המתלוונת אכן נמנעה מלהתלוון שנים ארוכות, על מעשו של הנאשם. רובות הן הסיבות להתנהלות שכזו בכלל "תסמנות האישה המוכה", חשש מסטיגמות, לרבות, תלות פיזית ונפשית במרקbn. לשיבות אלה הצטרפו אוטם איזומים שבודאי לא היה בהם כדי לעודדה לפנות לעזרה מצד הרשויות השונות.

סעיפים 3 ו- 4 לעובדות כתב האישום, מהווים דוגמה לאחת מבין אותן תקיפות רבות. ביחס לכך, בשני המקרים מדובר בתקיפה שהותירה חבלה של ממש. האירוע מיום 01.06.2014 כולל הcatsה של המתלוונת על ידי הכנסת עצבעו לעינה השמאלית דבר שהצריך טיפול רפואי. מעשה שכזה, יכול לגרום אף לתוצאה קשה יותר ולנזק בלתי הפיר לראيتها, כתב האישום מלמד כי מעבר לדלקת ולנפיחות נגרמה למתלוונת צלקת. הדברים מדברים בעד עצםם.

אשר לאירוע מיום 10.07.2014, תחילתו בויאוך בין המתלוונת 1 לנאשם. דרכו של הנאשם להעביר את מסרו, הנה באטעןות אלימות. חלף תקשורת מילולית זה נוטל מכך ומה באטעןות את המתלוונת בידה וגורם לה חבילות בדמות סימנים על הזורע השמאלי. עצם השימוש בחפש לצורך הcatsה של המתלוונת, מהוועה רכיב לחומרה, ומגדיל את פוטנציאל הנזק ולא פחות מכך, מגלם בתוכו רכיב השפה. יתרה מכך, הנאשם מכח את המתלוונת, בעודה נשאת ברוחמה את ילדם, ונמצאת בחודש השביעי להרונה. נתן זה לא שינה דבר לנאשם, אשר כאמור, פועל כפי המפורט חרף מצבה הרפואי וחurf הסיכון המוגבר בשל הייתה בהירון בחודש מתקדם.

האישום שני, עניינו תקיפה חוזרת ונשנית על פני חודשים יוני וולי 2014, של לידי הקטינים של הנאשם. כאן המקום להציג כי לידי של הנאשם היו במועדים הרלבנטיים בני 4, 8, 10 ו- 12. כתב האישוםינו מפרט מדויק נקט הנאשם באותו אלימות כלפי ידיים הקטינים, אולם כפי שעולה מדובר בנשיכות של ממש, שנעו בשוקה בחלקי גוף השונים, לרבות בפניהם של הקטינים, דבר אשר גורם להם לכאבם. לא ניתן להטעם מרכיב האכזריות הגלום בנסיבות אלו, מהעובדת שאלן נעשו תדריות, כך גם מהיעיות הגלום בנסיבות אלה שעה שהנאשם מבקש להבע את כעסו או להעביר את רצונו באמצעות נשיכות. כבר עתה יעור כי, כמובן, עולה שהנאשם נוקט באלימות לשם אלימות ללא כל סיבה של ממש.

אשר לאישומים 3 ו- 4, ראשיתם בדרישתו של הנאשם מהמתלוונת 1 לומר לו שאביה אינו אדם טוב. עצם דרישת זו, היא לכשעצמה מלמדת על האופן שבו זה נהג כלפי המתלוונת 1 עד כי זה מעוניין "לשנות" באופן שזו רואה אתبني משפחתה. לא ברור מה בקש להציג בכך שיזכיא ממתלוונת 1 "הודהה" לפיה אביה אינו אדם טוב, אולם ברור מה הינו תוצאות סירובה לעשות כן, שכן בסמוך לאחר מכן, תקף אותה על ידי קר שנות לה מכח באך.

המשך של אותו יום, בתקיפתה של המתלוונת 3 אשר כאמור, שכל חטא היה שלא שמעה את קרייאתו להביא לו קרש חיתוך, הנאשם מכח את המתלוונת בצד הבطن ובמתוונה הימנית, בעודו מחזיק בידו השנייה בסכין, אך מבלי שעשה בה שימוש. עצם הcatsה של קטינה בת 8, בצד בטנה, יכול ויביא לתוצאות קשות. כך גם, נקל לשער את חששה של הקטינה בעודה מבחינה באביה אוחז בסכין בידו השנייה, אפילו לא עשה עמו שימוש.

המפורט באישום השלישי מהו מהו מניע למשיו של הנאשם באישום הרכיעי, אשר אין לראותו אלא כפרץ אלימות ברוטאלי, אכזרי, ללא כל סיבה של ממש שככל תכליתו, תקיפתן של המטלונות 1 והמטלונית 3, עד אשר הנאשם יכה את עצמו, וירגע.

על פי המתואר בסעיף עובדות 1, התפתח בין המטלונת 1 לנאשם דין ודברים, במהלך, במהלך, אמר הנאשם שככל בಗל המטלונת 3. לא ברור מהו האשם שתולה הנאשם במטלונת 3, בתו הקטינה, שבסך הכל הנה בת 8. גם כן, אףלו זו רכה בשנים, אין בכך כדי לשנות מהתנהגוו האלים של הנאשם כלפיו.

אותו ויכול הופך לתקיפה, במהלך הרגע הנאשם מכח את המטלונת 1 ו- 3 בכל מה שמצו בטעות ידיו. תחילת, מכח הנאשם את המטלונת 1 באמצעות עגלת ילדים שהייתה במקום. בכך לא מוצא הנאשם די, הולך למטבח נוטל מחתת ומכח עמה את המטלונת 1 ואת המטלונת 3 בחלקי גוף השונים.

גם בשלב זה, הנאשם אינו חדל ממעשיו ו"מטריצה", לוקח מקל של מטאטא, וממשיך להכחות ייחד אותו את מטלוננות 1 ו- 3 בחלקי גוף השונים. על עצמת האלים בה נקט הנאשם, תעיד העובדה שזה הכה את המטלוננות עד אשר המקל נשבה.

ושוב, הנאשם אינו פוסק מאותו פרץ אלימות. זה שב למטבח, ובזו הפעם חיפש סכין במגירות ובארונות, תוך שימושים על המטלוננות שבכוונו להביא סכין להרוג מישחו. הנאשם זורק כסא פלסטיק על המטלונת 1 ומティח על הרצפה קומקום זכוכית שהתנפץ לריסים. רק אז, חדל ממעשיו.

לבית המשפט הוגש צילומים המתעדים את החבלות שהותירו מעשו של הנאשם על גופו הצעיר של המטלונת 3, חבלות המדbrateות بعد עצמו, בפרט אותן המטומות בצורה פסימ, באזוריים שונים של הגוף. את העובדה כי בסופם של דברים, לא נגרמו למטלוננות פציעות חמורות וכי המטלונת 1 שוחררה מבית החולמים בסופו של אותו יום, אין לזקוף לזכותו של הנאשם ורק יד המזל היא שהשימוש במחבת ובמקל, בעוצמות שכאה, לא גרם לפציעות קשות יותר. נקל לשער את ההשערה והכאב אותם חשו המטלוננות ואת הצלקות שהדבר יותר בנפשו.

חרף כל אלה, המטלונת 1 והמטלונת 3 מחויבות ומסורת ומעוניינות בסופו של האירוע, לנסוע לבאר שבע לעיר קניות לחג, כפי שתכננו לעשות עוד טרם לכן. הנאשם דרש להסיע בעצמו, ואין פליאה כי לאור התנהלותו באותו בוקר, ונוכח חשש ממנו, אלו נסעות ייחד עמו. גם במהלך נסעה זו, הנאשם מקלל את המטלונת 1 וזורק לחלל האויר אמרה לפיה הוא צריך לקנות לעצמו סכין. המטלונת 3 החל להוש בכאבי ראש, ופונתה בהמשך של יום, לבית החולים, דבר אשר הביא למעורבותם של גורמי אכיפה החוק.

לא ברור מה הרקע לביצוע אותם מעשי תקיפה חזרים ונשנים, וממילא בית המשפט לא מוצא כל מעשה שצדיק אלימות שכזו, לא כל שכן, אלימות בעוצמה שכזו. לנאים מאפיינים אישיותיים ייחודיים כפי שנמצאים ביטוי בוועדת האבחון, אולם, אין בידי בבחינת נסיבות הקשורות ביצוע העבירה את מאפיינו אלו כמצדיים בהקללה בעונשו וזאת במאובchner מקביעה עונשו בגין הדבור יבוא לידי בטוי. כפי שעולה, חרף אותה מוגבלות שכילת הנאשם עבד תקופה מסוימת בפועל עופות, נהג ברכבו, ולא נתען בשום שלב שאוותה מוגבלות שכילת, הביאה אותו לסbor שמי המטלוננים רודף אותו, פוגע בו או נהג בסיטואציה שלא הובנה לו לאשרה, נוכח אותה מוגבלות. בדומה, לא נתען שה הנאשם לא יכול היה להבין את אשר הוא עשה, או את הפסול שבמעשיו. מעשים אלו, במובהק מהווים ניהול

לרעה של כוחו ומעמדו של הנאשם אל מול המתלוונת ואל מול ידיו, כאמור כוללם רכיבים של אכזריות.

בשל כל האמור לעיל הנני לקבוע כי מתחם העונש ההולם בגין האישום הראשון, נع בין 16 ל - 32 חודשים מאסר בפועל.

ב בגין האישום השני מתחם העונש ההולם נع בין 10 ל - 28 חודשים מאסר בפועל.
ואילו בגין האישום השלישי והרביעי, מתחם העונש ההולם נע בין 24 ל - 50 חודשים מאסר בפועל.

בקביעת עונשו של הנאשם בגין המתחם ולקולא, תיליך בחשבון בראש ובראשונה הودאותו. יש בהודאה זו, משומן חסוך בזמן שיפוטי יקר, ולא פחות חשוב מכך, יש בה כדי ליתר את העדת המתלווננות על כל המשמעויות הנלוות לכך. יש בהודאה זו משומן נטילת אחריות.

ה הנאשם הנו דל ודר, וכפי שעולה מהתעוזות הרפואיות, מוכר למערכת הפסיכיאטרית ואושפז בשל מצב פסיכוטי בשנת 2010. ממשמעו האשפו שהוא זה מלמדים מחד על מי ש מביע רמזים למחשבות שווה פרנודיאליות, מחשבות שווה ביזירות, לרבות דיווח על שמיית קולות. מידך, מתעוזת השחרור עולה כי באשפוז הלה הגיב באופן מהיר לטיפול בהילדול, טיפול הרגעתי, כאשר כל סימני הפסיכוזה והמסוכנות חלפו תוך זמן קצר יחסית, לצד כך, עלו קשיים קוגניטיביים שהעלו אפשרות לאבחנה של פיגור שכל.

עניין אחרון זה לא נותר ללא מענה, ועובד לשמיית הטיעונים לעונש בתיק שבפניו הנאשם נשלח לצורכי אבחון מעת ועדת האבחון. הנאשם לא שתף פעולה עם הליך האבחון המקורי במכון הדר, ובסיומו של דבר, נקבע כי נראה לעיניהם מגמתה בהתנהגותו וקשה היה לקבוע בוודאות האם תשובותיו מניפולטיביות. ניתן היה להתרשם מיכולות נמוכות, אך לא ניתן היה לקבוע האם מדובר ברמת מוגבלות שכליית התפתחותית. סופם של דברים, נקבע שה הנאשם מתפרק בrama שאינה פיגור שכל ולא נצפתה ליקות בכושרו השכלי.

ה הנאשם למד שלוש שנים לימוד ומתבקש בפעולות בסיסיות, הלה זכאי ל渴צת ביטוח לאומי, אם כי לא הציג כל מסמכים בעניין ולא ניתן לדעת האם עסוקן ב渴צת נכות או渴צת הכנסתה. עוד ביחס לכך, צוין כי במסמכים מבית החולים הפסיכיאטרי, נמצא ברקע שימוש בחומרים שני תודעה, כך גם, צוין שאפילו הנאשם זקוק לטיפול רפואי, הרי שבעה שזה אינו נוטל את התרופות להן הוא זקוק, והגמ שלא הובאו כל אסמכתאות ביחס לכך, זה אינו יכול להסתתר מאותה השפעה של הפסיקת השימוש בתרופות. מכל אלה, הרי שניתן משקל לפחות למאפיינו האישים של הנאשם, אולם זאת לא יהיה במקרה מידה לה עותר בא כוחו.

לא בלי קשר: בתיק זה לא התבקש תסקير באופן שבית המשפט יוכל ללמידה מכלול מאפיינו של הנאשם, לרבות שאלת השימוש בחומרים שני תודעה. כך גם אין לדבר על כל הליך שיקומי אותו עבר הנאשם. במצב דברים זה גם אין לדבר על שיקולי שיקום שיצדקו חריגה מטה ממתחמי העונש אותם קבעתי.

לחומרה, תיליך בחשבון העובדה כי אין זו הסתברותה הראשונה של הנאשם עם החוק ולהובתו 6 הרשעות קודמות. רובן של הרשעות יشنנות, ואין ממן העניין. יחד עם זאת יש לתקן הדעת כי בשנת 2007 הורשע הנאשם לעבירה של

התפרצויות לבניין שאינם בניין מגורים. בנוסף הורשע בתיק נוסף באותה שנה (ת"פ 06-8306) בעבירות של גנבה, ותקיפה סתם, ונגזר עליו עונש של שנת מאסר בפועל. בנוסף, בשנת 2012 במסגרת ת"פ 54063-11-11, נגזר על הנאשם עונש של 8 חודשים מאסר על תנאי בגין עבירות של תקיפה סתם, גנבה מרכב, הסגת גבול פלילית ופריצה לרכב. עונש המאסר על תנאי שנגזר עליו הנו בר הפעלה בתיק שבעניינו ולא היה בו כדי להרטיעו מלחתו בעבירות פליליות. עבר פלילי זה בהיעדרו של רכיב טיפול מחייב מתן משקל לשיקולי הרתעת היחיד.

בהתאם להוראת 58 לחוק העונשין מאסר מותנה יש להפעיל במקרה לכל עונש אחר אלא אם נמצא בית המשפט להימנע מלעשות כן מטעמים שיירשומו. עונינו, נכון הودאותו של הנאשם, משכו של המאסר שייגזר על הנאשם בגין תיק זה, ולפניהם משורת הדין אורה על חפיפת מחcitתו של המאסר מותנה לעונש המאסר אותו אישית על הנאשם.

בהתאם להוראת סעיף 40 יג' (ב) סיפה, רשאי בית המשפט לגזר עונש כולל לכל האירועים. דבר זה נכון שייעשה גם במקרה שבפני נוכח זהות הקורבנות בחלק ניכר מהמעשים. ההקשר הכללי שבין האירועים. הליכה במתווה שכזה, יהא בה כדי לחתור תחת קביעת בית המשפט כי נכון לחلك את מעשיו של הנאשם לאירועים נפרדים, לקבוע מתחמי עונש שאינם הולמים, ומайдך, ליתן ביטוי לשיקולים לקולא כפי שצינו על ידי בא כוח הנאשם, לרבות ראיית מידת אשמו של הנאשם מכלול.

שמעתית את המתלוננת, אשר הביעה את רצונה שהנאשם ישחרר וכי היא והנאשם עשו "סולחה". בית המשפט מתקשה להבין היכך חרף כל מעשיו, המתلونנת מצינית כי הנאשם מתיחס אליה ועל הילדים יחס טוב, וכי הבעה היחידה שלו בעוצה בכך שאינו נוטל את התראות שלו. נדמה כי הדברים שנאמרו בסיפה של דבריה לבית המשפט, לפיהם: "...במגזר קשה לי להיות כהה עם ילדים לבד..." לצד דבריה שאינה עובדת, יכול ועומדים בביטחון עתרתה מבית משפט, ואין בהם כדי להקל בעונשו באופן משמעותי בפרט בהיעדרו של הлик טיפול כל שהואओו עבר הנאשם.

מכל המקובץ לעיל, הנני לגזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 44 חודשים מאסר בפועל, שימנו מיום מעצרו 25.7.14

ב. מורה על הפעלת מאסר מותנה בן 8 חודשים מת"פ 54063-11-11, כך ש- 4 חודשים ממנה יהיו במקרה לעונש המאסר האמור בסעיף א' לעיל ו- 4 חודשים בחופף, seh"כ יהיה על הנאשם לרצות 48 חודשים מאסר בפועל שימנו מיום מעצרו 25.7.14.

ג. 6 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחררו שלא יעבור עבירות אלימות מסווג עוון.

ד. 12 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחררו שלא יעבור עבירות אלימות מסווג פשע.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחווז.

ניתן היום 4 אוגוסט 2015 במעמד הנוכחים.

ניתנה היום, י"ט אב תשע"ה, 04 אוגוסט 2015, בהעדר הצדדים.